

[Hagen Hagensen.]

det er nødvendigt for det at have for at kunne følge med i den udvikling, der foregår, og som ikke mindst vi har så hårdt brug for at følge med i, hvis vi skal holde vore eksporterhverv konkurrencedygtige i forhold til udlandet.

Der har i den senere tid været talt en hel del om afskrivningsregler, og for den sags skyld kan man jo sige, at de foreliggende lovforslag egentlig er et yderst beskedent resultat af alt det, der har været talt om. Den højtærede finansminister har ikke skylden herfor, for han har jo sagt, at han ikke vil stille ændringsforslag om de generelle afskrivningsregler, og at dette er regeringens standpunkt. Øjensynlig har dette standpunkt ikke været delt af et enkelt af regeringens medlemmer, men han er vel senere blevet overtalt til at følge trop.

Det er altså det beskedne resultat, der er kommet ud deraf: to forslag om ændringer i afskrivningsloven, det ene vedrørende automobiler — for stort set er der jo ikke tale om andet, der hører ind under afskrivningsloven. Der kan være tale om motorbåde eller visse andre driftsmidler, der ligger på kanten deraf, men stort set er der ikke tale om meget andet end automobiler. Man har endog måttet vise en vis opfindsomhed ved i bemærkningerne at henlede opmærksomheden på, at inventar i sommerhuse, der delvis lejes ud i en del af perioden og i øvrigt bruges af ejeren, hører til denne blandede gruppe af driftsmidler.

Nu vel, vi har en gruppe i afskrivningsloven, som omfatter alle driftsmidler, der udelukkende benyttes erhvervsmæssigt. Det er allerede af en tidligere æret ordfører i dag påpeget, at denne gruppe nu ikke længere kan holdes ren, hvis det fremsatte lovforslag bliver til lov. Forholdet er jo det, at man må regne med, at efter lovforslaget skal enhver bil, der hører til gruppe I i afskrivningsloven, og som tidligere har været ført sammen med alle andre driftsmidler, for eftertiden føres på en særskilt konto og særskrives med en anden procent end den, der er den gældende i øjeblikket. Hermed gør man et afgørende brud på den forenkling, som afskrivningsloven var udtryk for og er udtryk for: det forhold, at man kan

afskrive efter saldometoden under ét og ikke behøver at føre særkonto for de enkelte driftsmidler, der benyttes udelukkende erhvervsmæssigt.

Det er klart, at der for biler, der er anskaffet som direktionsvogne eller måske af en erhvervsdrivende, der mener at have særligt behov for at have en særlig flot og fin vogn, i enkelte tilfælde kan være sket en udnyttelse af reglerne i den betydning, som jeg formoder den højtærede minister har ment man har udnyttet afskrivningsreglerne på med hensyn til sådanne biler — den højtærede minister har valgt en skriftlig fremsættelse, hvorfor man ikke har kunnet høre tonefaldet ved ordet udnyttelse. Derom vil jeg gerne sige, at jeg er ikke ganske uenig med den højtærede minister i, at man måske skulle have en vis overgrænse for, hvad man kan regne for rimeligt til anskaffelse af en bil, men jeg mener ikke, det er nødvendigt af den grund at ændre lovgivningen. Der er en ganske god norm for disse ting i den statsskattelov, vi har, og som siger, at driftsudgifter er, hvad der er nødvendigt for at sikre, erhverve og vedligeholde indkomsten, og ud fra denne bestemmelse må man også kunne fastsætte, i hvilket omfang der skal kunne ske afskrivning af biler. Underordnede ligningsmyndigheder har gjort forsøg på at lægge disse retningslinjer. De er ikke blevet fulgt af landskatteretten, men der er da mulighed for, at man kan tænke sig praksis ændret, ellers har den højtærede minister jo mulighed for at løfte en sådan landsskatteretskendelse op til prøvelse for ordinære domstole.

Først og fremmest vil jeg sige om forslaget om bilerne, at det betyder ingen forenkling, tværtimod. Det forhold, at man vil ændre afskrivningsprocenten, betyder om overhovedet noget, så kun ganske lidt. Forholdet er det, at når man er nået ned til mellem det 4. og 5. år og går videre derfra, så bliver afskrivningsprocenten efter saldometoden på 20 pct. fra og med det 5. år større, end den er efter 30 pct.-metoden, når den benyttes fuldt ud. Så alt det, der kan være tale om, efter at man er nået ned til en afskrivning efter det fjerde års ca. 17 pct., er spørgsmålet om, hvor hurtigt 17 pct. af anskaffelsessummen for et automobil skal kunne afskrives. Jeg må holde for, at det er overflødigt at lave ændringer